

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **Ing. K. S.**, zastoupeného Mgr. Janem Škopem, advokátem, se sídlem Budějovická 608/108, Praha 4, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 11, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2009, č. j. ZKI - O - 47/210/2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 3. 2010, č. j. 10 Ca 141/2009 - 35,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podává kasační stížnost proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2009, č. j. ZKI - O - 47/210/2009, ve věci neprovedení oprav chybného údaje katastru nemovitostí, a to pozemku p. č. 2843/4 v katastrálním území (dále jen „k. ú.“) Třítím a pozemků p. č. 2453/4 a 2457 v k. ú. Týn nad Vltavou pro údajný rozpor určení jejich hranic s listinami, založenými ve sbírce listin (dále jen „napadené správní rozhodnutí“).

Krajský soud v Českých Budějovicích v napadeném rozsudku konstatoval, že je žaloba proti napadenému správnímu rozhodnutí nedůvodná, neboť údaje o geometrickém a polohovém určení parcely v k. ú. Třítím odpovídají listinám, které jsou založeny ve spise, a to grafickým operátům katastrálního úřadu a nabyvacím titulům žalobce. Ze spisových podkladů pak krajský soud dospěl k závěru, že vlastník parcel byl o vyšetření zaměření hranic při novém mapování vyrozuměn. U pozemku p. č. 2453/4 v k. ú. Týn nad Vltavou krajský soud dospěl k závěru, že evidencí v katastru nemovitostí ani zobrazením dané parcely v mapových podkladech nedošlo k žádnému zásahu do právních vztahů k této pozemkové parcele ani k zásahu do vlastnického práva žalobce. Ve vztahu k pozemku p. č. 2457 v k. ú. Týn nad Vltavou krajský soud uzavřel,

že číslo parcely, její geometrické i polohové určení vedené v údajích katastru nemovitostí odpovídá listinám založeným ve spise, přičemž takovými listinami jsou nejen nabývací tituly žalobce k této parcele, ale též rozhodnutí o opravě chyby.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností s odkazem na § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve které jako stížnostní námítky v podstatě opakuje žalobní body. Stěžovatel namítá, že mu žalovaný nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Stěžovatel dále namítá, že závazný údaj geometrického určení pozemku p. č. 2843/4 v k. ú. Třítim (západní hranice) vedený žalovaným v údajích katastru odporuje listinám založeným ve sbírce listin a mění vlastnictví. Žádná listina neprokazuje, že byl o zaměření hranic v roce 1987 prokazatelně vyrozuměn a nesouhlasí s tím, že zaměření bylo tehdy provedeno podle skutečného užívání, tedy podle plotu. U pozemku p. č. 2453/4 v k. ú. Týn nad Vltavou stěžovatel namítá, že žalovaný změnil bez právního důvodu katastrální území, neboť dříve byl pozemek veden v k. ú. Třítim a touto změnou způsobil, že současný stav údajů v katastru je v rozporu s listinami založenými ve sbírce listin. Stěžovatel zdůraznil, že žalovaný svým odmítnutím uvést do souladu údaje katastru s listinami ve sbírce listin porušuje základní práva žalobce, neboť změny provedené žalovaným znemožňují dispozice s pozemky stěžovatele a daňově jej mohou znevýhodnit (výše daně z nemovitostí odváděné za pozemky v k. ú. Třítim a k. ú. Týn nad Vltavou může být odlišná).

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný uvádí, že sbírka listin je soubor dokumentů, které postupně dokládají důvody zápisu všech údajů v katastru. Stěžovatel podle názoru žalovaného vyžaduje, aby se listiny ve sbírce listin „průběžně aktualizovaly“ podle předkládaných listin, obzvláště v případech opravy chyby, což však není možné a neodpovídá zákonu. Žalovaný trvá na tom, že evidovaný stav není v rozporu s listinami založenými ve sbírce listin u katastrálního úřadu a stěžovateli nic nebrání v tom, aby mohl se svými nemovitostmi dále nakládat. Pokud stěžovatel namítá, že mu bylo odmítnuto právo vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, k tomu žalovaný upozorňuje, že stěžovateli pozvánku zaslal. Kromě toho v obdobné věci týkající se stejných pozemků již dříve stěžovatel byl seznámen se všemi podklady a do sbírky listin žádné nové podklady nepřibyly. Je zbytečné opakovaně vytvářet nové správní spisy, pokud se nijak nemění obsah listin, které jsou účastníkovi prokazatelně známy z předchozích řízení.

Stěžovatel byl účastníkem řízení před krajským soudem, ze kterého vzešlo pravomocné rozhodnutí, takže je podle § 102 s. ř. s. osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, a kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podmínka povinného zastoupení právním zástupcem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. je také splněna. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud pak dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěry krajského soudu a odvolává se na své rozhodnutí ze dne 8. 9. 2010, č. j. 6 As 17/2010 - 69 (dostupné na www.nssoud.cz), v němž podrobně posuzoval věcně stejné otázky, tedy stav zápisu popsanych pozemků stěžovatele v katastru nemovitostí, při přezkumu jiného rozsudku krajského soudu ohledně jiného rozhodnutí žalovaného.

Nejvyšší správní soud již ve svém citovaném rozhodnutí č. j. 6 As 17/2010 - 69 odkázal na svůj rozsudek ze dne 29. 4. 2008, č. j. 5 As 46/2006 - 171 (dostupný na www.nssoud.cz), kde Nejvyšší správní soud vyjádřil právní názor, že „*účelem řízení vedeného z důvodů definovaných v § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, je uvedení údajů zapsaných v katastru nemovitostí do souladu s obsahem listin, na jejichž základě byly tyto údaje zapsány*“. Právě citovaný rozsudek tedy upřesňuje, s jakými listinami ve sbírce zákonů má být posuzován soulad.

K faktickému či materiálnímu zásahu do vlastnictví stěžovatele postupem žalovaného nedošlo a ochrana jeho vlastnického práva dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod nebyla nijak narušena, neboť obsah stěžovatelova vlastnictví se nezměnil, pouze v souladu se zákonem došlo ke změně státem vedené evidence jeho majetku, která nemá žádný vliv na jeho právo svůj majetek užívat, požívat a disponovat s ním.

K námitce, že stěžovatel neměl právo se v průběhu řízení vyjádřit k podkladům správního rozhodnutí, neboť nebyl řádně obeslán, Nejvyšší správní soud odkazuje na argumentaci v napadeném rozsudku krajského soudu a dodává, že je ze správního spisu i z podání stěžovatele ve správním a soudním řízení zřejmé, že veškeré podklady napadeného správního rozhodnutí znal ze své předchozí komunikace s Katastrálním úřadem v Českých Budějovicích a se žalovaným, a proto není dán žádný důvod pro konstatování nezákonného postupu před správním orgánem.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že ani žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nenáleží.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu